

И тръгна Словото

19 март 2016 година. Всички от братската група в Търговище сме във фойето пред голямата зала на читалище „Напредък 1864“, час преди началото на Националната лектория „България и българите“. Горди сме! И доволни - най-после дълго подготовената инициатива ще се превърне в реалност. Времето напредва, но всеки знае за какво отговаря и е на своето място. Последни уточнения в залата между звукоорежисьора и водещата.

Лекторите са четирима: Галина Герасимова с темата „Орфеевата песен в тъканта на българина“, проф. Дамян Попхристов с темата „Богомилското уче-

ние - възродено християнство“, Андрей Грива и темата „Учителят Петър Дънов за България и българите“ и проф. Андрей Пантев с темата „Има ли територия Духът?“.

Стрелките на часовни-

ка показват 10.

И тръгна Словото вдъхновено от тези, които го изричат. Оживя Духът на Орфей - той беше сред нас в залата. Усетихме го като Сила на проявената Любов, като енергия на съзи-

данието и мелодия, изпълнила Всемира. После повече от час бяхме с богомилите в България, във Франция, в Италия... Възприехме ги като светлоносци, възродили в душите си човеколюбието, всецяло отдадени на чистото Христово Учение. И Учителя беше сред нас с благото си мъдро Слово и пророчески изречени истини. От последната лекция научихме, че Духът няма територия. Той е навсякъде, където е човекът, защото живее и се изявява чрез сърцето и душата му. Тогава разбрахме защо „Звездите не искат пари затова, че светят“.

продължава на стр. 5

ПЕТЪР ДЪНОВ
УЧИТЕЛЯ

УТРИННО СЛОВО
(1942 - 1944)

Плодовете
на любовта

21 септември 1930 г., неделя, 5 часа сутринта. Салонът на Изгрева е пълен. Влиза Учителя и проговаря преди зазоряване, а търсещите души жадно поглъщат всяка дума... И така 432 утрини! 432 беседи съдържа поредицата Утринно Слово, в 12 тома, започната от братското издателство на 3-ти юни 2012 г. С благодарност към целия екип: Спаска Миховска - редактор, Иван Дждежев - компютърен дизайн, Илиана Попова - художник, автор на цялостната концепция за дизайн на поредицата.

Детски форум

РУСЕ СПЛОТЯВА ДЕЦАТА

Географията на детски форуми, организирани от Педагогическата комисия на Бялото Братство, се обогати и с домакинство на гр. Русе. За XIII-ти пореден път се организира празникът. Лятото се беше вече настанило в най-големия дунавски град, известен още през Възраждането

като „Българската Виена“. Затова първата атракция в програмата на форума, наречен от домакините „детски събор“, бе пътешествие по река Дунав. Цялото множество от деца и възрастни се качи на корабът „Русчук“. Повечето от тях за първи път се качиха на кораб и цялото им

Обща снимка на всички деца от форума.

внимание беше в реката, наблюдавайки двата бряга - българския висок бряг с високи сгради и румънския нисък бряг с повече пристанищни съоръжения. Това се правеше за децата, те бяха обект на внимание и грижи. Мине не мине време, някой от домакините се появяваше с почер-

пка от череши, после следваха едно след друго всякакви лакомства. Така стигнахме до крайната точка на пътуването - Дунав мост. Точно там, децата написаха своите послания на балони, пълни с хелий, и ги пуснаха по реката.

продължава на стр. 4

Марти - капитан на „Русчук“.

Магара отново ни събра

Всъщност събира ни Учителят, а конкретния повод е Светлият празник на българската писменост и култура и преклонение пред делото на светите братя Кирил и Методий. Мястото на събитието е Светицата Магара, светилището на Майката-Природа или Майката-Земля.

Съборът има своя окултен смисъл и това е работа за установяване на общочовешко и универсално братство на Земята. И тук на Магара се прави една малка стъпка в тази посока.

Съборът е време за единение и е лаборатория на братския живот. Така го

приемат символичните домацини от шуменската братска група. Символич-

ни, защото в организацията и подготовката се включват и приятели от други групи. А идеята е да се разгледаме като едно цяло. Така че - на събор като на събор, всички сме едно, всичко, което се постига, го постигаме с общи усилия между всички участници.

Какво се случи на XXIV-тия пореден Магарски събор? В продължение на три дни, от 22 до 24 май, няколкостотин братя и сестри от цялата страна заедно посрещаха изгрева на Слънцето.

продължава на стр. 3

Първата учебна година на училище „Изгрев“

С пълното разцъфтяване на природата и в сърцето на пролетта, завърши първата учебна година на училище „Изгрев“. Двадесет и девет деца от братското училище получиха документи за подготовителна група и завършен клас, а учениците от четвърти клас бяха радостни да занесат вкъщи документ за завършен начален етап на основното си образование. Химнът и националният флаг на България бяха задължителен елемент от всяко тържество през годината, а бялото знаме на училището стопляше сърцата ни и събуждаше постоянна благодарност за всеки един ден от нашата работа с децата.

продължава на стр. 5

Обзорната книга „Учителя“

СРЕЩА-РАЗГОВОР МЕЖДУ НИКОЛАЙ ИШЕВ ОТ ИЗДАТЕЛСТВО „БЯЛО БРАТСТВО“ И МИРОСЛАВ БАЧЕВ

Н.И. През месец ноември миналата година издателство „Бяло Братство“ публикува четвъртото издание на обзорната книга на „Учителя“. В други наши разговори си споделял, че тази книга е с уникален характер поради много причини. Кога беше първият ти контакт с нея?

М.Б. Интересите ми към творчеството на Учителя Петър Дънов датират от около 15 години, а като обект на теоретически изследвания отпреди ок. 8-9 г.

продължава на стр. 3

Новата любов

СЛОВТО
НА
УЧИТЕЛЯ

Човечеството представя един колективитет, сбор от много разумни същества, които живеят на едно място. Съвременните хора искат да достигнат щастието, но те искат да го постигнат извън човечеството, извън природата. Там е погрешката им. В какво седи силата на едно въже? Силата на едно въже не седи в неговата дебелина, но в хилядите нишки, които са съединени в едно. Ние трябва да разберем, че животът е колективен. Човек първо трябва да работи за цялото.

Сега хората са се спрели върху отрицателната страна на живота и се питат какво трябва да се прави при това положение. Единственото нещо, което липсва на съвременните хора, е правилното им разбиране за любовта. Щом някой ви обикне, той иска и вие да го обичате. Всеки има право да обича, но абсолютно няма право да иска другите да го обичат. Защото това, което искаме от даден човек, е негово право - да ни обича или да не ни обича.

В човека има известни мисли, които са положителни, други възходящи, трети съграждащи, но има и мисли, които са отрицателни, други са низходящи, трети разрушават човека. Има чувства в човешкото сърце, които го съграждат, но има и такива, които го разрушават. Например в човека се явява гняв. Гневът е неизбежен процес. Гневът е едно триене. Невъзможно е човек да попадне под едно течение, без това течение да го понесе. Не мислете, че хората могат да бъдат свободни от гнева. Гневът е стихия, която навсякъде се проявява. Някои я проявяват по-силно, а някои по-слабо. Гневът е една производителна сила. Ако човек може да впрегне тази сила на работа, той е придобил много нещо. Някои хора искат да не се гневят, да бъдат кротки. Кротостта е учение, което има предвид да употреби всяка сила, вся-

ка енергия на своето място. Не е въпрос да не се гневят, но той трябва да впрегне гнева на работа. В момента, когато се гневят, човек трябва да има предвид, че той стои високо от гнева и не трябва да се оставя на него, той да го управлява, но да бъде господар на гнева, да го впрегне на работа. Има известни закони, по които гневът може да се впрегне на работа.

Новото в света иде вече и ни се налага. Но всички няма да влезнат в новото. Да влезем в новото, това значи да изучаваме онези закони, с които Бог иска да ни запознае. В невидимия свят има нови разбираня, нови разпореждания и за всичко има нова програма: как ще стават бъдещите женитби, бъдещите раждания, бъдещите назначения, как ще стават хората майки и бащи, как ще се назначават слугите, как ще стават учители и т.н. За в бъдеще всяка майка, която ражда с болки, ще я уволняват. Детето трябва да излиза от нея тихо и без болки, както водата извира от земята.

Та онова, което сега става в света, до известна степен не е реално. Това е едно представление, на което ние сме актьорите. Като наблюдавам как хората играят на Земята, мога да кажа, че те изпълняват ролите си много добре. Като гледам как плачат, те плачат от сърце. Половината от тях в даден случай са публика, а другата половина са актьорите. След време те сменят ролите си. Първо ние изучаваме драмата, а не трагедията. Човек все трябва да изиграе някаква роля в живота си. Същинският живот седи зад привидното. Онези неща, които ти преживяваш, онова, върху което в дадения случай мислиш, това не е реално. Онова, което ти чувстваш, и то не е реално, понеже в чувствата има преувеличаване на нещата. Вие нямате норма да знаете как са нещата, а предполагате. Оттам се раждат кривите разбираня.

Казвам: сега ви трябва едно училище. Но първо трябва да имате вяра. Като ви дойде едно страдание, не страдайте, но първо помислете малко, и после да ви е приятно, че това страдание е дошло. Всичко в света е за добро. За онзи, който вярва, нещата стават. Има един закон в света, според който няма нищо в света, в което човек да е повярвал и да не е станало. Пазете се от този закон - може да вярвате в нещо отрицателно. Пазете се, защото в каквото вярвате, положително или отрицателно, то непременно ще стане. Пазете се да не допускате отрицателни неща.

Човешката душа с богатство не може да се за-

доволи. Божията любов е единственото нещо, с което човешката душа може да се задоволи. Като погледнеш на небето онези светещи звезди, онова светещо слънце, ти чувстваш в себе си Божественото, което дава. От Когото съм излязъл, Него мога да любя. Бог е единственият, Когото мога да любя. Заради Него съм дошъл. Всяка душа, която е дошла на Земята, тя е дошла за Бога, а не за хората. Тя е дошла заради Неговата любов, понеже Онзи, Когото обичаш, обича всички хора. Душата е дошла да служи на хората от любов към Бога. Така е с всички, така е с ангелите, които са дошли на Земята да служат на хората. Те са служещи души. Някой път се чувствате тъжни, скръбни, но след известно време чувствате, като че някой ви е взел скръбта и вие ставате радостен. Посетил ви е някоя душа, която е дошла от Божес-

твеното жилище. Тя е дошла при вас с бързината на светлината, за да ви помогне. Тя ви казва: „Не се обезсърчавай. Има Един в света, Който ни люби, и Неговата любов е неизменна. Той е всичко щастие“.

Защо тогава да не живеем според новото разбиране? Радвайте се, когато един мъж обича една жена. Радвайте се, когато една жена обича един мъж. Нека мъжът обича всички жени, и жената да обича всички мъже. Защо слагате такива изопачени разбираня на любовта? Това е безлюбие. В безлюбието, когато някой обича някоя жена, казваме, че това е любов. Не, това не е никаква любов. Любовта е не-

що свещено. В любовта не съществува никакво зло. Има ли зло в любовта, това е безлюбие. Само безлюбието върши зло. Когато един мъж обича една жена или когато една жена обича един мъж, това е най-великото, което могат да направят. Щом има изключение, това не е никаква любов. В любовта човек проявява най-великото, което има в себе си. Само по този начин ще се изрази Царството Божие и Неговата правда. Няма ли тази любов между хората, всичко друго е безлюбие.

Сега моята цел не е да ви поощрявам да обичате, защото всички вие страдате все от любов. От моето гледище всички страдания в света се дължат на една любов, която не е естествена. Направил си една къща, обичаш я, но като я изгубиш, страдаш. Обичаш нещо, но като не можеш да го постигнеш, страдаш, защото не е станало така,

както си искал. Аз се радвам, че нещата не стават така, както ние искаме. Защото, ако всички неща ставаха така, както ние искаме, щяха да съществуват най-големите нещастия и страдания в света.

Та казвам: всички хора трябва да имат едно ново разбиране, едно ново учение за любовта. Да оставим настрана старата любов, а да приемем новата любов. Не че има стара любов, но хората са кръстили с името „любов“ това, което не е любов. На тази тяхна любов именно, ние ще направим един приют, а на младата, на новата любов, която сега се ражда в света, ще дадем на разположение цялата вселена. На нея ще дадем право да запоява, както иска да нарежда живота, както намира за добре. Това е новото разбиране. Когато любовта даде своите разбираня и ние се подчиним на тях, тогава светът ще се оправи. Всеки трябва да знае своите задължения. Най-първо учете се да обичате. Обикнете първо майка си, която ви е родила. Обикнете баща си, който ви е родил. Обикнете сестра си и брат си, с които си се родил. Обикнете слугата си, който ви служи. Обикнете всички хора, да ви бъде пълно наоколо. След това обикнете и всичко живо около вас, че като го видите, да трепне сърцето ви, че и него Господ го е създал. Каквото живо видиш, трябва да се зарадваш, че и тук е минал Господ. Той е работил и в най-малкото семенце. Като погледнете някое цветенце, прочетете колко листа има. Ще видите, че някои имат по пет листа. Какво е искал да каже Господ с това? Той иска да каже на това цвете: „Аз те направих с пет листа по образ и подобие на онова същество, на което турих пет сетива и което се нарича човек. Когато човекът мине покрай тебе, ти трябва да му изпратиш своето благоухание. Той е твоят голям брат, на когото трябва да

се радваш“. Приятната миризма на цветята, това е тяхната любов, която те изпращат. Всички мушци разбират тази любов и отиват да берат мед от нея. Като не разбираме този език, ние отиваме да берем цветята по полетата.

Та според новите идеи в света, всичко каквото вършите, вършете го с любов. Не считайте, че една работа е по-благородна от друга. Всички работи са благородни. Човек създава работата, а не работата човека. Сократ - един от видните гръцки философи, е бил метач, той отличил е метла гръцките улици. Да изправа своя характер човек, това е отлично метене. Да се справя човек със своите противоречия в себе си, това е отлично метене. Ако аз трябваше да мета, нямаше да мета както вас с метла, да дигам прах. Щом искате да изчистите стаята, вместо метла вземете една влажна кърпа и така поийте праха. Критиката, с която съвременните хора си служат, не е нищо друго, освен метене на стаята с метла и вдигане на прах. Ние не сме против критиката. Разумната критика е наместо, но трябва да става с влажен парцал, с влажна кърпа. Прахът е вреден.

Та, ако сега вие се явите на събирането на вашите напреднали братя, с какво ще им се препоръчат? Единственото нещо, с което човек може да се препоръча в Невидимия свят, това е степената на неговата любов, която владее в неговото сърце и в неговата душа. Единственото нещо, с което човек може да се препоръча в Невидимия свят, това е светлината, знанието, мъдростта, която владее неговото сърце, неговия ум, неговата душа и неговия дух. Единственото нещо, което препоръчва човека в Невидимия свят, това е свободата, която живее в неговата душа и неговия дух. Това трябва да носим в себе си.

30 януари 1938 г.

Велики посветени - ПИТАГОР

Питагор е роден на остров Самос, но около 531 г. пр.н.е. се преселва в Кротон, Южна Ита-

лия. Той въвежда термина „философия“ като любов към мъдростта и копнеж за постигане на истината. В областта на теорията на музиката изказват мнение, че музикалните свойства и отношения могат да се изразяват с математиката.

Питагор не е писал трактати. Никой от авторите през първите 200 години след смъртта на Питагор, включително Платон, Аристотел и техните последователи, не при-

вежда цитати от трудове на Питагор и не посочва такива трудове. Вероятно негови ученици са писали трудове, защото има сведения, че Платон е купувал и ползвал Питагорейски съчинения.

Появата на Питагор в Кротон предизвиква истинска революция. Той събира младежите в храма на Аполон и с изумително красноречие ги измъква от мрежите на разврата. Събира жените в храма на Юнона и ги

убеждава да поднесат златните си накити в дар на храма като доказателство за победата над суетата и изтънчеността. Благородната му осанка, омайният глас венчаят неговия триумф.

Сенатът в Кротон приема проект да се създаде школа на Питагор. Малката общност от избрани привлича мнозина, но всички знаят колко труден е достъпът. Питагор казва, че „не от всяко дърво може да се из-

дялка Меркурий“. В залата няма викове и себеизтъкване, няма демонстрация на сила; тук царят учтивост, изящни маниери, добронамереност. Ученикът любезно е поканен да участва в беседите и никой не си позволява ирония или насмешка по негов адрес. Сетне младежите се упражняват в бягане и мятане на копие. Разиграват се военни игри под формата на дорийски танци, но Питагор строго

забранява борбата като смята, че наред с ловкостта се трупат лъжливи самочувствие и злоба. Новодошлият е поощряван свободно да изказва мнението си. Питагор е също там, следи жестовите, думите. Отдава особено значение на походката и на смеха.

След няколко месеца подготовка идва ред на изпитанията. Без да бъде предупреден, ученикът е отведен в празна килия.

продължава на стр. 6

Мадара отново ни събра

от стр. 1

Заедно се молиха и слушаха Словото Божие, заедно в мир и хармония играха свещения танц паневритмия, заедно се хранеха, общуваха и се радваха на красивата природа, която тук, на Мадара, през месец май е облякла най-пъстрата си дреха.

По време на събора се изнесоха два вечерни концерта. Първият се състоя на 22 май от 18.30 ч. в изпълнение на сестра Йоана Стратева - цигулка и брат Петър Цанов - класическа китара. За отбелязване е, че двамата бяха музикантите, които откриха първия събор през 1993 година и сега отново заедно представиха музиката на Учителя със същия творчески плам и вдъхновение. Вторият концерт се проведе на 23 май от 18 до 20 ч. от брат Симеон Симеонов и беше посветен на 40-годишната му творческа и артистична дейност. Съпроводът на пиано бе от брат Иво Бонев от Варна. Концертът прерастна в колективно пеене и лектория, при която всички присъстващи взеха участие. Братът сам избра мястото на концерта - старият манастирски комплекс. Място, което в продължение на столетия е било огнище на българската книжовност и просвета. В навечерието на светлия празник брат Симеон с присъщата му енергия и вдъхновение успя в продължение на два часа да предаде духовното просветление, идващо от музиката на Учителя. Изразяваме своята голяма благодарност към музикантите, защото те смъкват мира и хармония

в братския живот. Без музиката на Учителя няма Братство, няма еволюция. Не случайно ни наричат „пеещото общество“ - навсякъде и във всяка наша дейност тече музика.

Изминалият мадарски събор ще се запомни с поставената тема за осветяване: „История и традиции на Бялото братство“. Дълъг е списъкът от представилите се лектори. Брат Димитър Калев изнесе темата „Синархическата верига на Учителя и троичният модел за социално устройство на окултните и духовни общества“, брат Петър Велинов представи „Универсални и космически аспекти в учението на Всемировия Учител Беинса Дуно“. Георги Христов представи книгата „Паневритмия“ на Ярмила Менцелова, издадена през 1983 г. във Франция и преведена на български. Георги Георгиев, родом от Нови Пазар и живеещ в София, се представи с прочувствено слово за преживяното от него в братския живот през 70-те години на ХХ век. Брат Веселин Орешков изказа своите спомени за Братството по време на репресиите през социализма, брат Иван Агеларов представи изследване на тема: „Русенският експеримент на Учителя“. Христо Маджаров изнесе своята лекция „Бялото братство - принципи и традиции“, а Галя Маджарова представи „Упражнението „Мога“ и дървото на живота“. И това си е една мини научна конференция, имайки предвид нивото на докла-

дите и съобщенията.

Ако трябва да търсим акцент в лекторската програма, то това е срещата-разговор със сестра Йоана Стратева. Тя разказа опитностите си в братския живот като начеващ музикант още през далечната 1950 година. Тогава тя за пръв път влиза като цигулар в центъра на Паневритмията и така до наши дни. Свирила е с всички музиканти от времето на Учителя и продължава да свири и до днес. Очаквахме я с голям интерес, тъй като виждаме в нейно ли-

це носител на живата традиция и приемственост в Бялото братство. Срещата е документирана и публикувана в братските сайтове. Тук в резюме ще представим основните й тези, а именно: музиката е водеща в Паневритмията и в досегашната история на Бялото братство не е имало друга музика на Паневритмията, както и други движения. Това се потвърждава от всички музиканти на Паневритмията. Сестрата изказа голямата си загриженост за запазване на Паневрит-

мията от появилите се посягателства за промени в някои движения. Разказът ѝ обхваща досегашния й творчески път на музикант и изказа впечатления, които е имала при срещите си с Михаил Иванов и сестра Ярмила Менцелова във Франция. С последната са били близки приятелки. Сестра Йоана е била близка и е работила заедно със сестрите преподавателки по паневритмия - Мария Тодорова, Катя Грива, Елена Андреева, Ярмила Менцелова. Учителят подготвя тях за преподавателки по

тели и през последните години разшири своята дейност в България и чужбина.

Разказът на сестра Йоана продължи час и половина и това време отлетя като един миг. А това, което се случи и бе невидимо за очите е, че се осъществи един акт на приемственост между поколенията.

Защо е нужно изясняване на живата приемственост и традиции в Паневритмията? Защото винаги е имало и опити за промяна на отделни елементи на Паневритмията. Живеем в свят на полярности и противоречия. Всеки от нас търси истината и не признава друг авторитет, освен истината. Тя не е нещо частно, нито е в отделен факт или в отделен принцип, а е нещо цялостно, предавано чрез мира и хармонията.

Новоиздадената Паневритмия с превод от френски език на български, меко казано е парадокс. Защо е нужно представене на Паневритмията след превод от чужд език, след като Космическият Учител е избрал България, българският народ, българският фолклор за предаване на Божественото учение. Показателен е примера през 1939 г., когато на лагера на Рила, Учителят е отказал да влезе в палатката, която му е подарена от френското братство. По този повод е добре да помним неговия завет да опазваме духът на Братството и това е добрата новина, че той не само се опазва след проведения събор на Мадара,

но стана и по-силен.

Представете си три дни свещенослужене - няколкостотин души свещенослужиха за Господа, за България, за славянството, за мира и хармонията в света. Тук навърх празника цялото това множество изпя химна на светите братя Кирил и Методий. Същият химн, който Учителят ни е завещал, че ще стане национален химн, а празникът - национален празник. След изпятия химн имаше пауза мълчание и много съзиви в очите. Това е един силен момент, който на Мадара се преживява веднъж в годината и само тук, на мадарския събор, се пее химна на светите братя. И още един важен и силен момент. Химнът се предшества от колективно четене на Господнята молитва на старобългарски, автентичен език, на който са говорили светите братя. Момент на духовно единение между всички българи, живели преди, живеещи и сега, и които ще живеят през вековете и хилядолетията. И това е достатъчно за новината - Мадарски събор 2016 г.

Имахме три пълноценно изживени дни на братство и любов, изиграха се три хармонични Паневритмии. Участниците братя и сестри внесоха своя дан за идването на Новата култура на братство и сестринство. Получиха своята благословия и я разнесоха из цялата страна.

По-хубав от братския живот на Земята няма. До нови срещи, приятели, на Мадара.

Брат Атанас
от Шумен

от стр. 1

Още в началото на запознаването ми с неговите лекции и беседи, ми попадна и обзорната книга „Учителя“ - мисля, че беше второто издание, голям формат, твърди корици, една внушителна книга. Мога да кажа, че тя бе едно от първите ми срещи с живота и делото на Учителя Петър Дънов, а, между другото, виждам, че след толкова години тази книга не е изгубила актуалност. В нея винаги можеш да откриеш нови идеи, колкото и пъти да я отгръщаш. Тя успява всеки път да предизвика появата на нови мисли, на творчески идеи и, разбира се, на напълно нова среща с обаянието на средата около Учителя и неговата школа.

Н.И. Да, това е книга с изключително важно значение за по-доброто разбиране на условията, в които Учителя разгръща своята мисия. Неслучайно е дори, според мен, нейното заглавие. Само една дума, изпълнена с дълбоко съдържание, за която Учителя казва, че е издържана във всяко отношение - математическо, кабалистическо и му-

Обзорната книга „Учителя“

зикално. Напомня ли тази книга на някакво друго подобно писание, т.е. прилича ли ти на нещо познато? В едно от предишните издания тя беше определена като „апостолическа“.

М.Б. Като стил и композиция тя е подобна на други книги, които представят живота и делото на някой човек - писател, изобретател, учен, философ и т.н. Няма как обаче да не ми напомни основния свещен текст на християнството, т.е. Евангелията. Те са разкази за живота, чудесата, делата и учението на един Пророк, за когото разказват неговите ученици, т.е. апостолите. Подобен жанр се наблюдава и тук, в книгата „Учителя“ - четирима от най-приблизените му ученици описват живота, делото и учението му.

Н.И. Но Евангелията са четири, а тук имаме само един текст, една книга! Казваш, че има прилика между двете, но аз мисля, че има и различия.

М.Б. Разликата между двете беше подсказана

със самия въпрос, но на него ще се върна след малко. Преди това бих искал да кажа, че макар и да си приличат, все пак различия има. Първо, в стила. Евангелията са писани преди около 2000 години и отразяват тогавашните условия и среда. Те пленяват със съдържанието и смисъла си, а не толкова с литературната си форма, с други думи - те са много повече сакрално преживяване на Христос като Бог и човек. Второ, в обема - Евангелията всъщност ни казват съвсем малко за живота на Исус, както свидетелства апостол Йоан в края на своето благовестие. Книгата „Учителя“ в това отношение е издържана и по съдържание, и по форма. Тя е писана на най-добрия за времето си стил, отразява епохата, живо пресъздава тогавашните условия, време и т.н., но е същевременно актуална и днес. Авторите й са професионалисти всеки в своята област - Методи Константинов е философ, юрист и социо-

лог, Боян Боев е естествоизпитател, както и Борис Николов, а Мария Тодорова е музикант. С други думи, всеки един от тях е специалист в една от областите, които са съвременни аспекти от учението на Петър Дънов - Учителя. Несъмнено, това дава възможност за пълнота на изложението при тяхното сътрудничество.

Н.И. Т.е. според теб разликата между четирите Евангелия и книгата „Учителя“, освен разбира се, че първите се отнасят до живота и делото на Христос, втората - за живота и учението на Учителя, се заключава във формата, ако може да се каже така?

М.Б. В едно отношение да. Но има и нещо друго. Евангелията са четири, четиримата автори са Христови ученици. Книгата „Учителя“ е една, но също има четирима автори, които обаче тук са съавтори, те заедно пишат един цялостен и завършен текст.

Н.И. Този дух на съавторско сътрудничество

показва ли някаква еволюция в този жанр?

М.Б. Със сигурност. Изключително рядко могат да се срещнат преди 18-19 век съавторски книги. Днешната епоха е характерна с формите на съобщност и глобализъм, в широк смисъл на думата. Но да се върнем към темата. В книгата „Учителя“ четиримата евангелисти, да се изразим метафорично, не са автори, а са съавтори, те заедно сътворяват нещо, подобно на Евангелие. Ако е позволено да се изразим по друг начин, с формите на една геометрическа алегория, тук квадратът със своите четири страни, се е превърнал в кръг, прелял се е в кръг, в една завършена цялост.

Н.И. Темата за характера на книгата „Учителя“ като сакрален текст е твърде интересна. Проличават ли отделните стилове на авторите по глави?

М.Б. Да, стиловете са в някаква степен открити. При по-внимателно вглеждане особено ясно изпъкват местата, където

автори са Методи Константинов и Боян Боев. Разбира се, никъде не е написано кой на коя глава е автор, но все пак може да се разграничат.

Н.И. Какво повече ни дава книгата „Учителя“ извън лекциите и беседи му?

М.Б. Дава ни историческата среда, дава ни социо-културната атмосфера на времето. Дава ни освен това живия опит на неговите ученици със завещаното им слово. Като цяло, извън другата й стойност, книгата е най-важния документ от епохата за живота и делото на Учителя. Лекциите имат по-универсален характер, те изразяват трансисторическото битие, вечното и неизменното; фокусът им е отвъдисторичен, универсален, докато книгата „Учителя“ е насочена и към това да покаже конкретните темпорални измерения на тази изява, конкретният исторически топос. И това е нейната уникалност: тя не остава само до историята и топо-са, тя е синтез на универсалното и контекстуалното, тя е онази среща между трансцендентното и конкретно-локалното.

Детски форум

Ний сме слънчеви лъчи,
носим новия живот!

Общо около 70 братски души се събрахме в Русе на традиционния детски събор на Братството, половината - деца, родители и деца от Търговище, Разград, Шумен, Русе. Имахме два прекрасни дни заедно, изпълнени с творчески занимания - песни от вълшебната книжка с песни, рисуване по вдъхновение, разходка с корабчето „Русчук“, разглеждане на пясъчните фигури на кея в Русе, посещение на Екомузeya, вечер на талантите - 6 деца изявиха своите таланти, връчване на дипломи за пътешествието до моста на Дружбата, лично подписани от капитана и подпечатани с печат на кораба. Вторият ден започна с Паневритмия, беседа за всички с разсъждения за буквите от азбуката и за разликата между въображение и фантазия. След изпълнение на 9-те упражнения за деца на Милка Периклиева и след закуската, продължихме с интересните творчески занимания - тъкане на станчета, работа с цветни дървени топчета, изработване на гривни и гerdани, разговор за цветовете и на поляната в парка завършихме с първите 12 упражнения всички заедно. Продължихме нашите празнични дни с екскурзия до Лесопарка „Липник“, където посадихме костилките и семената на плодовете, които ни освежаваха при заниманията и пътуването ни. Пожелахме си да дойдем пак и да се погрижим за фиданките. Прочетохме си притчи за деца от Словото на Учителя и проведохме викторина за река Дунав - от извора на Черната планина до вливането ѝ в Черно море. Много деца получиха подарък станче - да предадат новите умения и на другите деца. Радостта ни съпътстваше изцяло през тези празнични детски дни.

Надя Денева

РУСЕ СПЛОТЯВА ДЕЦАТА

от стр. 1

По време на тази среща в град Русе имаше много детски трепети и очакване на бъдещ приятел. Това е висшата цел на детските празници - сприятеляването. Децата много по-добре умеят това от нас, възрастните. Наблюдавам ги и виждам как са им достатъчни

гически музей, предназначен за запознаване с животни и риби, обитаващи голямата река. И пак случайно или не, бяхме на точно то място - началото на големия русенски парад. Програмата се оказа доста уплътнена откъм преживявания.

Пътешествието приключи в базата на

Изработване на гривнички и колиета.

Посяване на семена и костилки от плодовете.

няколко мига да премигат с очи и вече си говорят и играят заедно.

Следващата атракция, която предложиха домакините, бе посещение на изложба с пясъчни фигури. Последва посещение в много добре устроения еколо-

русенския университет, където участниците бяха настанени.

Неотменна традиция на всички досегашни събори е вечерният концерт. Затова аз го очаквах с голям интерес. Как се представиха децата, имаше из-

пълнения от Мария Никол от Велико Търново на цигулка и Янко Петров - класическа китара от Шумен! Представиха се и други таланти, които не познавах.

Това видяха очите ми през първият ден на

детския празник в гр. Русе. Домакините дадоха най-доброто от себе си този празник да се състои и той стана по най-добрия начин за Славата Божия.

Брат Атанас от Шумен

Тъкане на станчета.

Детска Паневритмия

ВЪПРОСИ КЪМ ДЕЦАТА ОТ ТЪРГОВИЩЕ

Какво харесвам в Паневритмията? Как се чувствам, какво усещам, когато играя Паневритмия?

Вяра Стефанова 8 г.

Чувствам се по-близо до природата. Кара ме да лети като птица. Това чувство не може да се опише с думи.

Мартин Павлов 10 г.

Аз ходя на Паневритмия, защото там ми е забавно. Там се запознах с много добродетели и с Петър Дънов. Разбрах, че той е много обичлив и любезен човек. Какво ми харесва в Паневритмията ли? Харесва ми, че хората са любезни, не се карат един на друг. Аз там се чувствам като един от духовните братя. Разбрах каква е силната обич и силното приятелство. Има една Буби, с която сме най-добри приятели, защото когато се видим, ние се гушкаме. Аз обичам Буби, Дари, Мими и други. Желая на всички голям късмет и вярвам в любовта.

Виктор Павлов 11 г.

Харесва ми да танцуваме, да играем и да ядем плодове на Паневритмията. Когато танцувам, се чувствам много радостен.

Габриела Димова 8 г.

Аз се чувствам много хубаво, когато играя Паневритмия. Знам, че това е хубаво. Чувствам се като пролетна фея.

Михаил Василев 7 г.

Обичам да играя Паневритмия, защото ни забавляват. Чувствам се като звезда, като я играем.

София Атанасова 5 г.

Тук има много пеене и песни. Има много цветни топки. Чувствам се много хубаво.

Емилия Кадънова 8 г.

Много ми е приятно в Паневритмията и много ми харесват заниманията, които правим. Чувствам се много хубаво, сякаш съм лястовичка, която лети на много далеко и там много ще ми хареса.

Мелиса Мустафова 8 г.

Харесвам Паневритмията, защото тук се учим как да си помагаме, когато някой има нужда и как да се грижим за много неща.

Децата заедно играеха Паневритмия, заедно боядисаха яйца за Великден, заедно рисуваха, заедно живееха.

Мартин Шайков 5 г.

Тук много се забавляваме. Има много топки.

Дария Моллова 8 г.

Играя Паневритмия, защото се чувствам много добре и се забавлявам. Чувствам се като пролетна феичка.

Белослава Попова 7 г.

Паневритмията ме учи да бъда добра, весела и много щастлива. Чувствам се енергична и спокойна.

Марияна Григорова 7 г.

Паневритмията - успокоява ме, нежна е, хубава е.

18.04.2016 г.

И тръгна Словото

от стр. 1

Залата беше пълна с хора и Тишина. Нито една от думите не остана във от чувешкото съзнание. Разбрахме го от очите на хората - погледите им излъчваха светла благодарност - нашата най-голяма награда, както и поздравленията за инициативата. Тя беше успешно осъществена. Така се получи и есента, когато през октомври организирахме фестивал на здравето. Пак бяхме в голямата зала на читалището, която разполага с 220 места. Имахме лектори от Вар-

на - д-р Емилова, от Пловдив - д-р Балтова и Живко Стоилов, от София - Галина Герасимова и Андрей Грива, от Търговище - д-р Жейнова. Залата беше препълнена. И тогава получихме много благодарности от присъстващите.

Радостното за нас е, че макар и по-малко на брой, но наши съграждани започнаха да посещават братските срещи и семинари по музика, Паневритмия, астрология и други, които организираме в нашия братски център. Пак тук, в този център, вече три години

се провеждат курсове по Паневритмия за деца и за възрастни. Негов ръководител е сестра Ефросина Ангелова, която успешно приобщава към всяка наша инициатива и курсистите. Братският център се намира в сградата на читалището, в центъра на град Търговище. Можем да си позволим всичко това, защото намерихме правния път - Пътя до читалищната сграда. Не беше трудно да го извървим: имахме желание и инициативност, но срещнахме и съмишленици в ръководството. Ние вярвахме, а и практиката го доказва, че няма поестествено място, поестествена среда за проявата на братските инициативи. Читалището, като културен институт, съвсем не принудено приобщава хората към определена идея, тази идея, която инициатив-

ният, първаг и човеколюбив ум може да създаде. В случая ние преследваме нашата цел: по-широк достъп и по-голяма аудитория за духовното познание, което Учителят ни е предал.

Нашите съграждани усещат искреността и всеотдайността ни, и радушно ни приемат чрез наименованието: духовен център „Евера“ - средата, в която се раждат инициативите. Има и друг ъгъл, от който всичко изглежда по-благоприятно. Това е позицията, която сме заели, а е добре и да се каже - мястото, което сме си спечелили. Със своята активност ние вече сме структура в общата читалищна дейност. Чрез тяхната програма за конкретния творчески сезон нашите

инициативи се включват в програмата за културния живот в общината. И още нещо: читалищното ръководство е наш съорганизатор за по-малките прояви като националната лектория и фестивала на здравето.

Млади и стари често влизат в читалището - там, където техните деца и внуци ходят на балет, където се учат да свирят на пиано и цигулка, където пеят, участват в литературен клуб или театрален състав. Ние, нашата братска група, сме в тази среда и това прави

всичките ни инициативи достъпни за повече и повече хора. Сега обсъждаме организацията за следващия фестивал на здравето. И не само това! Чакат своята реализация и други инициативи...

Разказваме всичко това, за да споделим своя опит. Той се оказва ползотворен не само за нас - членовете на братската група в Търговище, но и за Идеята, на която се стремим да служим - Живот чрез Любов.

**Братска група,
Търговище**

Фестивалите „Здравей, Здравей!“ в страната

Фестивалите „Здравей, Здравей!“, посветени на здравословния начин на живот тази година имат нови градове-съмишленици. Към Пловдив, Казанлък, Троян и Търгови-

ще, се присъединяват Ямбол и Кърджали. Фестивалите са събития, организирани от доброволци-почитатели на холистичния начин на живот. Лекториите, водещите практи-

ки и работилници участват също безвъзмедно, споделяйки своя опит и знания в различни сфери на живота. Дните, посветени на духовното и физическо здраве се прев-

ръщат във фокус на положителна и градивна енергия, която вдъхновява всички участници и посетители. Фестивалите са общодостъпни, нямат вход и комерсиална цел. Датите

по градове тази година са както следва: Пловдив - 16-17 април, Ямбол - 23-24 април, Казанлък - 7-8 май, Кърджали - 7 май, Троян - 11-12 юни, Търговище - 8 октомври.

Първата учебна година на училище „Изгрев“

от стр. 1

Спомените от трите години на подготовка за откриване на училището отстъпиха пред реалността на ежедневните учебни часове, веселите междучасия, утринната гимнастика с Паневритмия, музикални и дишателни упражнения, работата в ателието по изкуства с тъкане, рисуване, моделиране, дърворезба и още много други дейности. Вдъхновеният екип от учители, които Промисълът изпрати да сложат това скромно, но важно за нас начало, бяха отдадени на призванието си будители и носители на слънчевата педагогика. Те пътуваха от ранни зори с автобусите на училището; топло обгрижваха децата на закуска и обяд; обучаваха ги в часовете и вместо да се оттеглят на почивка и подготовка вкъщи за

следващия работен ден, сякаш получили сили направо от Разумната природа, започваха втори работен ден като възпитатели в следобедната занималня. Финансовите възможности на училището не позволиха да бъдат назначени възпитатели и учителите трябваше да съвместят и тази задължителна за училището дейност. Но учителите имаха една радост, която не им беше отнета - признателни погледи и обичта на децата, които растяха и се преобразяваха пред очите им. Те имаха на своя страна и подкрепата на родителите. Децата и възпитателите от детска школа „Бялото кокиче“ бяха в основата на тази прекрасна атмос-

фера, която се пренесе от школата в училището. Всички останали ученици, които идваха да се запишат и да учат при нас от различни други училища в столицата или страната, попиваха тази непосредствена любов в отношенията и скоро нагласиха инструмента на своето сърце в съзвучие

с общата хармония.

В дейността на „Изгрев“ имаше концерти, танци, актьорско майсторство, музикални уроци по цигулка, флейта, пиано и китара, занимания с логопед, преглед от кинезитерапевт за гръбначни изкривявания и още допълнителни дейности. След края на учеб-

ната година децата плавно преминаха в лятна занималня, която превърна училището в дом на истинското детство. Те играят на воля, рисуват, спортуват, ходят на ежеседмични екскурзии до музеи и други интересни места в столицата и извън нея, но не забравят и наученото през годината - всеки следобед са с любимите си книжки, решават задачи или гледат любими детски филми в уютните си класни стаи.

Преминаха и „отворените врати“ на училището за записване на нови ученици. Те бяха два вида: истински - с посещение на училището и в един съвременен вариант - онлайн: в интернет мрежата. На гос-

тите и родителите се обясняваха принципите и методите, които Учителя Петър Дънов е оставил за работа с децата, показваше се как преминава един ден на учениците от училище „Изгрев“ и детска школа „Бялото кокиче“, като по този начин десетки души за пръв път се докосваха до Словото и музиката на Учителя, възрастваха се отдавна посетите семена на добродетелите и една нова култура, която предстои да дойде като вълна на любов и братство, за въдворяване на Царството Божие на земята.

Благодарим на всички братя и сестри, на всички групи от страната и чужбина, които ни подкрепят и споделят своята надежда и вяра за мисията на училището.

**От екипа
на училището**

Велики посветени - ПИТАГОР

от стр. 2

Дават му плоча и му казват да посочи скрития смисъл на някой от питагорейските символи, например какво означава триъгълник, вписан в окръжност. Сетне в залата за събрания го очакват всички ученици. Сега те са длъжни да го подиграват.

Питагор откъсва учениците от света на формите и ги отвежда при великата Монада, в не-сътвореното Битие. Нарича я Единица, която съдържа цялата хармония. Той отбелязва, че душата е тясно свързано с духа, но се състои от трети посреднически елемент, който произлиза от космическия флуид; душата е подобна на етерно тяло, което духът изтъква за себе си. Без етерното тяло материалното е безжизнено, инертна маса. Душата има формата на тялото, което обитава, и надживява смъртта. Тогава тя се превръща, по израза на Питагор и Платон, в лека колесница, която отнася духа в Божествените сфери.

Ученикът в школата се докосва до истината чрез музиката и числата. Седемте свещени лада, построени на седемте тона на седемструнната лира, съответстват на седемте цвята, на седемте планети и на седемте вида съществуване, повтарящи се в материалния и духовния свят.

Питагор смята първите четири числа за основни; като ги събираме или умножаваме едно с друго, намираме останалите числа. Така и разнообразието във Вселената се постига при съчетаване на трите първични сили - материя, душа и дух - с Божествения импулс, който ги смесва и диференцира. Питагор придава особено значение на числата 7 и 10. Като сбор от три и четири, 7 означава свързване с Божеството. Седем е числото на посветените. То олицетворява еволюцията, миналото през седем етапа осъществяване. Десет е образувано от сбора на първите четири числа и съдържа в себе си седем. То е число на Божествените принципи: развитие и единство.

За Питагор Вселената е жива Същност, одухотворена от Душа и Разум. Затова втората част от учението му е космогония. Дошлите до нас езотерични откъси сочат, че питагорейската астрономия е сходна с птоломеевата: Земята е неподвижна, а Слънцето и цялото небе кръжат около нея. Но принципите ѝ говорят за символизъм. В центъра на Вселената Питагор поставя огъня (Слънцето е само негово отражение). В източния езотеризъм Огънят е символ на Духа, Божественото съзнание.

Аристотел твърди, че питагорейците знаят за движението на Земята около Слънцето. Питагор разказва на учениците си за двойното движение на Земята. Той знае, както и египетските жреци, че отделените се от Слънцето планети обикалят около него, а звездите са слънчеви системи, подобни на нашата, подчиняват се на същите закони и заемат определено място във Вселената.

Съгласно тайните учения днешните обитатели на Земята започват човешкото си съществуване на други планети, сред непълтна материя. Тялото е почти прозрачно, а въплъщаванията стават с лекота. Добре са изразени духовните възприятия, а разумът и интелектът едва се зараждат. В това полутелесно и полудуховно състояние човек вижда духовете; всичко красиво сияе пред погледа, слухът чува хармонията на сферите. Като приема поплътната материя, човекът губи своето духовно съзнание, но развива разума, интелекта и волята си. Земята е последната степен на това спускане в материята, което Мойсей нарича „прогонване от Рая“, а Орфей „падение в подлунния кръг“. Оттук насетне, чрез множество въплъщания, той може бавно да се издига и със свободните си ум и воля да си възвърне духовността. Едва тогава, с огромен собствен труд, добива Божествено съзнание, става Син Божий.

Езотеризмът отделя голяма роля на Луната. Смята се, че преди да продължат небесното изкачване, душите пречистват астралното си тяло на обрънатата към небето лунна страна. Там пребивават герои и гении, за да приемат тяло за поредно въплъщение. Луната един вид намагнитва душите за земното въплъщение и ги размагнитва за небето.

В езотеричните предания присъства представата за етерни планети, невидими за нас, които са част от слънчевата ни система; там пребивават блажените души. Питагор ги нарича антиподи на Земята, огрени от Божестве-

ната светлина. Душата запазва в отвъдното индивидуалността си. От земното съществуване пази благородните следи, останалото потъва в заборава. Така, ако човек е преживял само час вдъхновение или самоотричане, тази чиста нота ще се повтаря в прелестни съчетания.

Небесният живот на душата може да продължи стотици и хиляди години, според степента ѝ на развитие. Крилатият водач показва на душата жената, която ще бъде нейна майка и вече носи зародиша на дете. Ала зародишът ще живее, ако духът го оживи. И тогава се извършва най-неразгаданото тайнство в земния живот - въплъщаването и майчинството.

Тайнственото сливане става бавно, постепенно, орган след орган. Колкото повече се поотапя душата в горещите недра, колкото повече е уловена в гънките на плътта, толкова споменът за Божествения живот бледнее и гасне. Сега между нея и светлината преминават потоци кръв и тъкани, които я притискат и изпълват с мрак. И ето, светлината се превръща в мъждукане. Страшна болка я сграбчва; мъчителна конвулсия я откъсва от майчината душа и влага в тръпнесто телце. Раждането преминава, появява се малко създание, ревящо от ужас. А небесният спомен потъва в съкровени дълбини на Безсъзнателното. Той оживява единствено с познанието или чрез скръбта, с любовта или в смъртта!

Това е част от книгата на Едуард Шюре „Великите посветени“, а целият материал може да прочетете в сайта „Порталът към съзнателен живот“.

се, че питагорейците казват винаги истината - принцип, който Питагор заимства от Вавилон. Изглежда, техният начин на живот им дава възможност да продължат да се придържат към орфическия обет за морален живот, но да го спазват много по-неотклонно, живеейки изолирани от светското общество.

Питагоровата диета

Питагор е считан за първият вегетарианец. Според него балансът при храненето е в простотата - колкото по-натурална е храната, толкова е по-здравословна.

Другите характеристики на неговата диета са:

Основното е пречистването на тялото. Според Питагор, по този начин пречистваме духа си. Диетата се базира на приема на растителна храна - сурова и натурална.

Гладуване. Според Питагор е важно за постигане на баланс между тялото и ума. По този начин пречистваме тялото от токсините.

Вкусите са свързани с нуждите. Ако обичате солена храна, се нуждаете от допамин - увеличава чувството на еуфория. Ако предпочитате сладка храна, се нуждаете от серотонин - когато е малко, причинява депресия.

Заместете месните продукти с растителни. Според Питагор месото при-

чинява емоционален дисбаланс.

Да не се яде ряпа. Тогава се е смятало, че се прави по религиозни причини, но вероятно причинява стомашни смущения, като газове.

Промяна на начина на живот. Според Питагор медитацията била фундамента, уважението към останалите - също и към животните, контрол на вредните навици и усещането, че сме част от Вселената.

Съборът в Стара Загора

Традиционният черешов събор в Стара Загора и тази година премина сред усмивки, интересни лектори и радостни споделения. Програмата откри Николай Коначиев с лекция на тема: „Паневритмията и четирите степени на съзнанието“. Личната отговорност на всеки, докоснал се до светостта на движенията от Паневритмията, степента ни на осъзнатост по време на игра, смисълът на понятието „заедност“ и възможно ли е единомислие сред общност, изповядваща единни ценности, бяха акцентите на събеседването с лектора.

Това, което остана без отговор, нещата, които си пожелахме за всички нас и за които все още не сме дорасли, пренесохме за молитва и вяра в последващото групово пеене със Симеон Симеонов. Само за час от нестройни, разминаващи се интонационно и ритмично гласове, Симеон успя да ни превърне в едно цяло, което звучи хармонично, и за пореден път ни убеди на практика колко истина има в думите на Учителя: „Музиката във физическия свят е потребна, за да организира дезорганизираната материя. Чрез музиката материята ще трепти хармонично. Тя е Божествен метод за успяване в света. Ако пеете, ще спомогнете по-напреднали същества да дойдат и да ви помогнат“.

Не за първи път изпитахме силата на музиката и възможността чрез нея да трансформираме наглед непреодолими противоречия. Това, което съвсем по човешки винаги очакваме от другите, след час пеене настойчиво чукаше на собствените ни врати и тихичко нашепваше, че единствения двор, който сме в състояние да преметем, е нашият, а не съседският. „Пейте, защото песента ще моделира вашето сърце, ще стане по-красиво... С музика всичко може да се постигне в света.“

Тониран, обновен и огладнели се запътихме към трапезарията, в която гостоприемните ни домакини вече бяха приготвили вкусен обяд и сервирали на всяка маса чиния прекрасни череши. Сред смях и приятелски разговори премина и последващата почивка, за да се отправим след това към лек-

цията на Таньо Танев и Ангел Манев. „Кръглата църква - бисерът в огърлицата на българското християнство“ и „Меши-ах и меших“ бяха двете следобедни теми.

Покръстил ли е цар Борис I в действителност българското население, що е то автентично християнство, какво, на кого и защо са проповядвали апостолите и каква е ролята на първите църковни събори бяха въпросите, които отново върнаха в света на привидните противоречия и поставиха на изпитание способността ни на баланс, възможността ни да направим разлика и да изберем между съпя и вяра и разумно упование.

След кратка почивка дойде време да се насладим на концерта на Румяна Шишкова /пиано/ и Сийка Рахнева /цигулка/, а малко по-късно и на танцьорите от клуб за народни танци „Тракийци“ - Стара Загора.

На следващия ден Антоанета Янкова представи темата за неизчерпаемите възможности на Паневритмията като средство за израстване в личен план, като подготовка за предстоящи и независещи от нас промени, като най-ценен дар във времената на илюзорно и плашещо пропадане и изгубване.

В края на това приятелско събиране бяхме приизпълнени с благодарност и радост - тази тиха, напоителна и ненадрагичива радост, носеща Учението... Радост, която дава сили и вдъхновение да се построи цял един нов свят от разрухата. Свят, в който прашката е достатъчна отбрана и в който с две риби и пет хляба всички ние ще бъдем сити. И заедно.

Биляна Мусева

Празник на Единение

„Никой не може да дойде при Мен, ако Отец Ми не го привлече.“

Всяка среща е миг неповторим, защото Учителя ни е събрал. Кратки мигове от вечността, кратки мигове от един живот. Утринна прохлада и свежест, радостен трепет и благодарност и пълнота. Празнична Паневритмия в Перник за тринадесета поредна година.

Добре дошли, братя и сестри! В тези юнски дни вие направихте празника ни по-светъл и красив. Заедно изпратихме мощна вълна на Любовта, която да облее цялата Земя. И както казва Учителя: „Всяко същество, което чуе гласа на Любовта, ще каже: Един си Ти, Господи! Една е Твоята Любов! Една е Твоята Мъдрост! Една е Твоята Истина! Ти ще ми дадеш свободата!“

Дни, изпълнени с духовна храна - беседи от Учителя, лекция на Людмила Червенкова за здравословното въздействие на Паневритмията, разговори с Ваня Спасова и Джорджия за това как да съхраним здравето на душата и тялото си. Милият поздрав на домакините с песента „Сила, здраве е богатство“ и книжката-подарък за всички присъстващи „Магически фор-

мули“. Оставили раницата на житейските грижи, като товар безполезен, слушаме и попиваме това благословение.

Музика. Вълшебство. Мистичност. Божествената музика от Учителя, изпълнена по един изключително вдъхновен и въздействащ начин от прекрасните музиканти Йоана Стратева и приятелите от Дамски Братски квартет направиха своята музикотерапия. Пяхме, медитирахме и се чувствахме в едно Единение.

„Две неща остават чисти в света - те са музиката и поезията, те са неопетнени още, всичко друго е оцапано и следователно всички трябва да бъдем музиканти и поети. Започнеш една работа, направи един опит: преди да идеш да ореш на нивата, изпей една песен, отиваш на нивата - напиши поне един куплет и тогава вземи ралото. А знаем ли хубаво да пишем, ще можем и да пеем, а щом

можем добре да свирим, да пеем и да пишем, знаете ли какви хубави мисли, желания и действия могат да дойдат у нас и да се извършат от нас.“ Учителя.

Ти ни даде виделина, която никога не гасне.

Ти ни даде живата вода и никога не ще да ожаднеем.

Ти ни даде най-добра храна и ние сити винаги ще бъдем.

Ти, Учителю, на Любовта, Истината, Мъдростта!

Дните минаха неусетно и оставиха своята топлина в умувете, сърцата и душите ни.

Благодарни сме и на всички братя и сестри, които дойдоха от градовете Шумен, Попово, Търговище, Видин, Враца, Плевен, Пловдив, Пазарджик, Панагюрище, Стара Загора, Казанлък, Благоевград, Дупница, София, Скопие и направиха този празник възможен.

Братска група, Перник

Бъдещите хоровете на Братството

Част от гумите на Учителя, записани от сестра Цветана - Лиляна Табакова (1913-1991)

Най-малкият хор на Светлото Бяло Братство ще бъде от 33-ма души. Да се опитаме да си представим как звучи един такъв хор. Ние първо ще се удивляваме на пълната, пълноценна звучност и ще се удивляваме на абсолютното сливане на всички гласове в един акорд. В това обединено съзвучие ние не чуваме нито един отделен глас и нито една отделна партия. Учителят каза, че това се постига, като всеки хорист се вслушва в звученето на своя съсед. Ансамбълът и строят на хора записат от всеки певец поотделно и от всяка партия поотделно и се устремяват в една точка, в един фокус - самият диригент. Учителят каза: „Диригент може да бъде само Бог. Диригентът може да бъде само един чист човек. Най-добре е

по време на репетициите диригентът да дирижира хора, а на концерта той да седне на първия ред и мислено да дирижира. В окултно-мистичния хор всеки певец трябва да бъде мистик“. Всеки певец трябва да е минал школата на Учителя, за да се започне с новата школа по пеене. Такъв певец, когато влезе в хора, да се впява и внимателно да се вслушва в своята партия и в своите съседни партньори. Когато това се спазва, се получава единство и изравняване на всяка партия. Всеки хорист трябва да бъде в непрекъсната вътрешна връзка с мисълта и указанията на диригента, да ги проумява и да ги прилага в пеенето.

Учителят продължи: „Има женски, мъжки и смесени хоровете. И най-малкото число за образувание на партии е числото

3“. Най-малкото число за образуване на всяка хорова партия е числото 3. Учителят казва, че хорът на Всемирното Светло Бяло Братство трябва да бъде от 30, или 33, или 36 души. Диригентът ще избере от сестрите първо две или три най-прозрачни гласове със златен тембър и втори три сестри с малко по-плътен сребърен тембър - три сопрана и най-после ще избере още три сопрана с най-плътно медно звучене, също три сестри. Всичко девет сопрани. Също три златисти, три сребърни и три медни алти. Също и по три златни, три сребърни и три медни тенори. Басите могат да не бъдат девет, а шест. Получава се 33-ма души хор.

За постигане на ансамбловото звучене между хористите и партиите в хора се изисква:

1. Еднакъв брой певци във всяка партия.

2. Еднакъв тембър на гласовете във всяка партия. Има певци, които рязко се отличават по тембър от хора. Такива певци не трябва да се приемат в хора. Например гласове със сетно и силно вибраторно или тъй наричаните тремолиращи гласове. Защото рязкото им вибраторно разваля чистия ансамбъл.

Диригентът трябва да говори на хористите във време на работа за дишането. Дишането е източник на живот. От живота иде здравето, а от здравето иде чистият звук. Диригентът трябва да даде правилата за дишането. При правилното дишане звукът се създава свършен и може да се владее от певците. Диригентът трябва да бъде винаги в подем и да създава бодрост и възходя-

що настроение у певците хористи и солисти.

Когато хорът пее композиция с много бавно темпо и слушаме много признатите хоровете, ние оставаме с впечатление, че техният дъх е безкраен и техният звук е безкраен. Това безкрайно дишане и пеене се постига с тъй нареченото верижно дишане. При изпълнение на композиции в много бавни темпа хористите трябва зорко да се вслушват в общия акорд, в общия ансамбъл и да следят не само своята партия, но и съседните партии. Хористът, щом забележи, че у съседът му дъхът е изчерпан, той съвсем леко да поеме дъх и да продължи звукът на съседа си. По този начин се получава безкрайното хорова дишане.

Диригентът също трябва да внимава хорис-

тите да изпълняват следните прости правила, казва Учителя: „Ясно да се произнасят гласните, с правилно положение на устата, езика, устните и твърдото небце. Да се подчертават съгласните, защото те са едно с гласните и образуват сричките. Да се окръглят ясно окончанията, които окръглят и ясно очертават думите“.

Хорът трябва да се реорганизира, казва Учителя, и да се създаде една по-сложна форма. Най-големите темброви богатства се крият само в човешкия глас и този глас е най-съвършеният инструмент, съставен от живи душички. Нито един инструмент не може да създаде това темброво разнообразие, толкова искреност и топлина на звука и такава сливане с душата на изпълнителя - гениалния певец.

Подготовка на преподаватели по Паневритмия

На 18 и 19 юни в Пловдив се състоя третият пореден изпит за преподаватели по Паневритмия. Изпитите се провеждат след курсове, провеждани в течение на години, организирани от Постоянната комисия по Паневритмия към Бялото Братство. Всеки курс се отличава със своя специфика. Първият започна на 27-28 март 2010 г. със сто участници, от които след двугодишно обуче-

двугодишно обучение. На изпит се явиха 5 души, като трима от тях получиха свидетелство за преподаватели. Трябва да отбележим, че и тримата започнаха веднага курсове по Паневритмия и вече са с име на утвърдени преподаватели.

Броят на участващите в третия курс е най-голям от досегашните – започнаха 56 души и до края продължиха 47. Курсът започна на 28-29

курс, проведен година и половина, се явиха 18 души, които трябваше да покажат своите теоретични познания в областта на Паневритмията, основни музикални знания и практическо показване на едно упражнение от Паневритмията. Всички явили се на изпита, се бяха подготвили старателно, но изпитното напрежение и съгстената програма не позволиха на някои от тях да покажат най-добрата си форма. Те ще трябва да се явят

повторно на практически изпит в есенните дати.

С всеки изминат курс се обогатява методологията на преподаване. Паневритмията поставя своите специфични изисквания, отличаващи се от обичайните преподавателски методи.

Сърдечно пожелаваме успех и на тези, които преминаха успешно изпита и на онези, на които това предстои!

Светла Балтова,
Комисия
по Паневритмия

ние преминаха около 30 и само 8 се явиха на изпит за преподаватели. Те явно имаха смелостта и отдадеността на пионери, всички издържаха изпита и повечето от тях работят активно в областта на Паневритмията.

Вторият курс започна през март 2012 г. с дванадесет участници, които също преминаха през

март 2015 година. Големият брой участници наложи да разделим изпитните дати за юни и септември. Това се оказа добро решение от гледна точка на факта, че позволява на тези, на които не им достигна съвсем малко да преминават успешно изпита, да се явят повторно.

На настоящия изпит, който се състоя след

Ефросина Ангелова е една от успешно завършилите първия изпит по Паневритмия през 2011 година. Вече няколко години в Търговище провежда успешно курсове по Паневритмия за начинаещи и за напреднали. Курсистите споделят, че тази нова опитност променя живота им бавно, но за постоянно. Наред с това втора година се провежда курс за деца. Около десет малчугани един час седмично се потапят в новия живот, неусетно и незабележимо посявайки добродетели в сърцата си. Майките са благодарни за тази нейната работа и благославят това дело.

Архивите ни отварят вратите към истината

Искам да обясня как стана записването и дешифрирането на беседите от нас, трите стенографки. Ние трите едновременно записвахме всичко, което Учителят говореше. Дешифрирането на беседите и лекциите бяхме си разпределили помежду си с пълно разбирателство и съгласие.

За да има ред в работата, ние разпределихме Словото на Учителя на отдели: Неделни беседи; Школни лекции; Съборни беседи; Планински беседи; Утринни слова; Извънредни беседи; беседи, говорени от Учителя на братските празници; беседи на сестрите; беседи, държани на Младежките

събори; беседи на Класа на Добродетелите; беседи, държани пред ръководителите; и при други някои случаи. Всяка от нас имаше тетрадка за всеки отдел. Например, когато Паша дешифрираше неделните беседи, тя вземаше своята тетрадка, в която са записани неделните беседи, като вземаше и тетрадките на Савка и моята тетрадка, в която също бяха записани неделните беседи и по трите тетрадки дешифрираше беседата. За извършената работа всяка отговаряше пред своето собствено съзнание. Никакъв контрол нямаше. Имаше пълно доверие и съзнателна работа от всяка една.

Ние бяхме приели да дешифрираме Словото и го вършехме с чувство на отговорност. Ако е имало някога нещо пропуснато да запишем, това са били вътрешните ни възможности и условия, при които сме работили. Всяка е направила това, което е могла, всяка се е старала да предаде точно това, което Учителят е казал. Ние при дешифрирането не правехме никакви поправки, никакви корекции.

Когато беседите се готвеха за печат, Паша правеше известни промени. Учителят беше, който решаваше тези въпроси. Това беше Негово Слово. Затова заявявам, че при дешифрирането не сме

правили никакви поправки. Дали сме го така, както сме го чули. С това не искам да кажа, че ние сме безпогрешни. Може да сме допуснали някои грешки, може да сме допуснали да пропуснем някоя дума, защото не сме чули или защото не сме успели да запишем. Но това са редки случаи, това са малки пропуски, които всеки може да направи. Още повече, че при коректорската работа на Паша, при редактирането и стилизирането на Словото на Учителя, тя почти Го преизказваше. Но винаги се стараеше да даде точно това, което Учителят е казал.

Елена Андреева

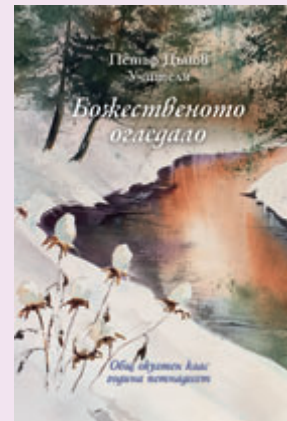
Издателска дейност

ИЗ ЛЕТОПИСИТЕ НА ДРЕВНОСТТА

легенди от Николай Дойнов

Благодарение на целенасочени дарения излязоха от печат първи и втори том от архивите на Николай Дойнов с мистичното заглавие „Из летописите на древността“. Като разказвач от „Хиляда и една нощ“ брат Николай Дойнов ни прехвърля от една епоха в друга, обогатява знанията ни и ни свързва с нашите предци във вихъра на еволюцията. Ученик в Школата на Учителя, той е един от най-значимите пазители на мистичното познание за митологията и астрологията, въткарал в приказните легенди от вечността законите на Космоса, природата и човека.

Излязоха от печат 14. и 15. годишнина на Общия клас. Вече три тома от Общия окултен клас са оформени с картини, рисунки или акварели на Венета Дочева.

С целенасочено дарение издателството започва фототипно издание на Младежкия клас. Отпечатани са първа и втора година.

Благовестие в бяло. Ден след Слънчевото пробуждане на 22 март Паневритмията, задвижила свещения кръг, стигна и до фойетата на зала „България“, за да благовести новата астрономична година. Изложбата с фотоси от Паневритмията остана 72 дни в храма на музиката.

Редакторски екип: Християна Йорданова, Соня Митева, Галина Герасимова, Росица Иванова, Живко Стоилов
Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
За контакти: 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11, ап. 13
Електронна книжарница на издателство "Бяло братство":
<http://www.beinsadouno.com/книжарница>
Сайт на издателството: www.bialobratstvo.info
e-mail: bratski_jivot@mail.bg цена: 1,00 лв.